

MINISTEREN

Dato 2. februar 2007
J nr. 441-26

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 33 92 33 55

Folketingets Retsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Retsudvalget har i brev af 8. januar 2007 stillet mig følgende spørgsmål nr. 6 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om obligatorisk videoovervågning i taxaer (B23), som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål nr. 6

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 8. januar 2007 fra Taxachaufførernes Landsklub under 3F, jf. B 23 – bilag 2."

Svar:

Udvalget har bedt mig kommentere henvendelsen fra Taxachaufførernes Landsklub under 3F af 8. januar 2007 vedrørende forslaget til folketingsbeslutning om obligatorisk videoovervågning i taxaer.

Jeg er enig i, at det er helt uacceptabelt, at sagesløse mennesker – det være sig taxichauffører eller andre – under udøvelsen af deres erhverv udsættes for forbrydelser, der måske giver alvorlige og i visse tilfælde livsvarige mén eller sågar koster dem livet.

Det er derfor vigtigt løbende at overveje, om vores basale rettigheder og goder er tilstrækkelig sikrede, og om eksempelvis strafferetlige sanktioner for at overtræde loven på disse områder har det fornødne omfang og præventive effekt, eller om der skal andre midler i brug.

Det er generelt min vurdering, at vores straffelovgivning yder god beskyttelse mod den form for uret, men jeg må samtidig slå fast, at ingen lovgivning kan yde fuldstændig beskyttelse.

Jeg mener som udgangspunkt, at taxilovgivningens krav til taxiers indretning og udstyr bør være begrundet i hensynet til sikring af en fornuftig betjening af kunderne og en effektiv kontrol med omsætningen i erhvervet. Bekendtgørelsen om særlige krav til taxier mv. indeholder primært sådanne regler, herunder regler der tilgodeser passagerernes komfort, og regler der sikrer en effektiv kontrol med omsætningen i erhvervet. Det drejer sig eksempelvis om breddekrav til sæder, funktionskrav til taxametre og kontrolapparater.

Andre forhold vedrørende taxiers tekniske indretning og udstyr, f.eks. forsyning af taxier med videoovervågnings- og GPS-udstyr, mener jeg, bør installeres på grundlag af erhvervets egne ønsker og behov. Det betyder naturligvis ikke, at jeg er modstander af anvendelsen af sådant udstyr, tværtimod.

Det er dog min opfattelse, at branchen selv bedst kan vurdere, hvad der er nødvendigt. Ifølge mine oplysninger benytter branchen efterhånden i vidt omfang bl.a. GPS-systemer, der udover at styrke serviceniveauet, også bidrager væsentligt til at skabe tryghed for chaufførerne. I forhold til det konkrete forslag er der som bekendt også, ikke mindst i en række af de større byer, en del taxaer, der er forsynet med videoovervågningsudstyr.

På den måde kan den enkelte vognmand vælge de løsninger, der passer bedst, herunder afpasset til de lokale forhold. Man kan nemt forestille sig, at behovet for at installere videokameraer er væsentlig mere aktuelt i nogle områder end andre. Der kan f.eks. være forskel mellem land og by.

Frem for at indføre yderligere regulering af taxierhvervet og påtvinge erhvervet en bestemt løsningsmodel, kan det aftales i branchen i hvilket omfang, man ønsker at benytte kameraer i taxier. Det mener jeg er en mere hensigtsmæssig vej at gå.

Med venlig hilsen

Flemming Hansen